Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26504
Copyright: Admont, Benediktinerstift

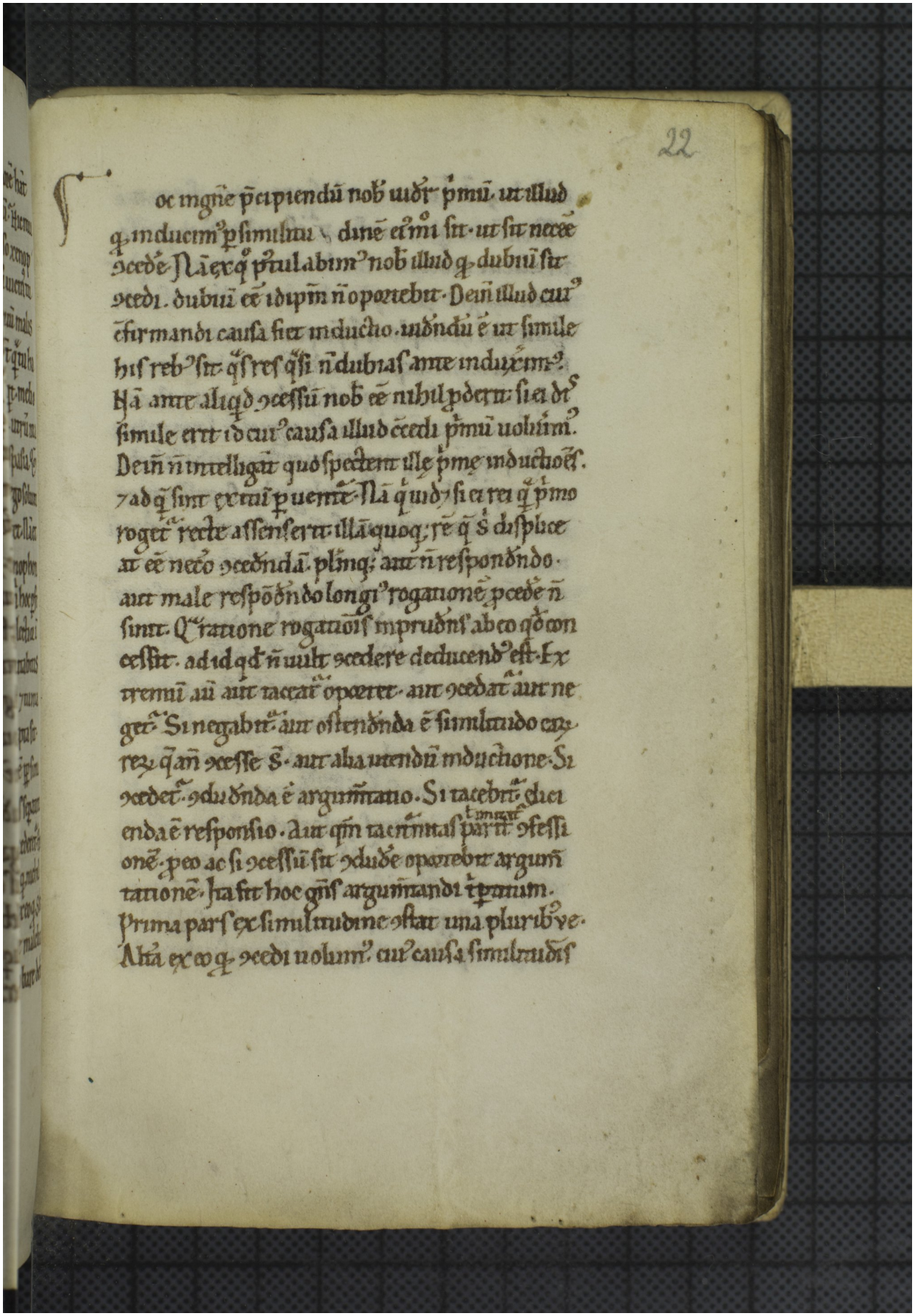

Hoc magnĕ pĕcipiendū nob uidr̄ pmū. ut illud
q. inducim⁹ p similitudinē. dinē eēmi sit. ut sit necĕ
cedĕ. Nā ex q̄ p̄tulabim⁹ nob illud q. dubiū sit
cedi. dubiū ē idipm̄ n̄ oportebit. Dein illud cui⁹
ēfirmandi causa fiet inductio. indndū ē ut simile
his reb⁹ sit. q̄s res q̄si n̄ dubias ante induxim⁹.
Hā ante aliq̄d cessū nob ē nihil pdest si ea dis
simile erit id cui⁹ causa illud ēcedi pmū uolum⁹.
Dein n̄ intelligit quo spectent ille pme inductiones.
Ad q̄ sint ex tui p uenient. Nā q̄ uid si ea rei q̄ pmo
rogeris recte assensert illā quoq; re q̄ s dispice
at ē necĕ cedendā. plinq; aut n̄ respondendo.
aut male respōndo longi⁹ rogationē pcedĕ n̄
sinit. Q̄ ratione rogationis imprudēs ab eo qd̄ con
cessit. ad id qd̄ n̄ uult cedere deducend⁹ est. Ex
tremū aū aut tacerē oportet. aut cedat aut ne
gerē. Si negabit aut ostendenda ē similitudo ex
rez q̄ ante cesse s. aut aba uitendū inductione. Si
cedet. cludenda ē argumentatio. Si tacebit dici
enda ē responsio. aut qm̄ tacentis partis confessi
onē. peo ac si cessū sit cludĕ oportebit argumē
tationē. Ha sit hoc gnis argumentandi ipsum.
Prima pars ex similitudine stat una pluribus ve.
Alta ex eo q. cedi uolum⁹ cui⁹ causa similitudis